

[Holstein.]

Medlem Hr. C. O. Pedersen i, men jeg kunde som Konservativ under de nuværende erhvervsøkonomiske Forhold fristes til at sige: Mein Lieben, warum willst Du so viel?

Jeg fristes saa meget mere til det, naar jeg ser, at Landbrugets ledende Mand ude i det praktiske Erhvervsliv peger paa den ødsle og ubetænksomme Finansusholdning og Bevillingspolitik som en af de værste Aarsager til Landbrugets Krise og en af de Aarsager, som det var lettest for Statsmyndighederne at fjerne Virkningerne af.

Maa jeg i denne Forbindelse minde om, at det er et gammelt gentaget Venstrekrav, lige fra Madsen-Mygdal tiltraadte Regeringen i December 1926, fremsat klart og tydeligt i hans ministerielle Programtale, gentaget Gang efter Gang ude paa Landbodelegeretmøderne og endelig gentaget af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Oppositionens Ordfører under Finanslovens første Behandling i Fjor Efteraar, at foruden de Nedskæringer, som Venstreregeringen gennemførte i Samlingerne 1926—27 og 1927—28, er det endnu nødvendigt yderligere at gaa til Nedskæring eller til fuldstændig Fjernelse af unødvendige Bevillinger paa Finansloven og til Foranstaltninger, som kunde forenkle og medføre Besparelser i den offentlige Administration.

Hele dette Program, som Venstres ledende Mand har gentaget, først som Statsminister, derefter som Oppositionsfører, og som gentagende af Venstres Landbodelegeretmøder har været krævet praktiseret som et virksomt Middel til at lette Landbruget i en trykkende Krise, det har vi i samfulde de 3 Aar — naar jeg ser bort fra de sociale Nedskæringer — ikke set Andtydning af Bestræbelser for at søge virkeliggjort, tværtimod, man bevilger her og der det samme som hidtil, og man indfører den ene nye Bevilling efter den anden.

Socialdemokratiets Erhvervspolitik plejer jo altid at begynde med offentlige Bevillinger; andre Veje kender Socialdemokratiet ikke end gennem det offentlige at ophjælpe Erhvervslivet og støtte det under vanskelige økonomiske Forhold. Jeg synes ikke, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen paa Venstres Vegne har noget som helst at være stolt af eller tillidsfuld til i det Forslag, som Venstre her har fremsat, udover det, at han kan nære Tillid til, at det i det væsentlige, for saa vidt angaar

den kæmpestore samlede Bevillingspost, vil blive gennemført.

Og saa har de derigennem tilrettelagt Fremtidens sociale Politik paa dette Omraade. Det bliver som hidtil en ganske ensidig og kortsynet, lidet velbetænkt Landbopolitik; Byernes tilsvarende sociale Problemer skydes i Baggrunden i den naturlige Ubemærkethed, hvortil Venstre altid har haft en iøjnefaldende Tilbøjelighed til at henvise dem. Disse Bevillinger faar vi, og Politikken i Fremtiden paa dette Omraade bliver lige saa ensidig som hidtil; de tilsvarende Opgaver i Byerne, som der har været Tilløb til at faa taget op til Løsning baade fra socialdemokratisk og radikal Side — hvilket jeg i Aarevis forgæves har lyst efter —, bliver stillet ganske i Baggrunden, om de overhovedet i nævneværdig Grad bliver taget frem til Behandling fra det offentliges Side.

Jeg vil gerne slutte med et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Duborg, Partiet Venstres udmærkede Landborepræsentant, som jeg gentagne Gange med Interesse har hørt behandle Landbrugskrisen og dens Aarsager og Fremtidens Landbopolitik; han har jo blandt andet ogsaa behandlet dette Spørgsmaal i sin udmærkede lille Bog om moderne Landbrugspolitik, en Bog, man, naar man ikke vidste andet, vilde tro var skrevet af en konservativ Landejendomsbesidder.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Duborg og ogsaa det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, hvordan de egentlig rimer Venstres kæmpemæssige Bevilling sammen med de Grundsynspunkter, som det ærede Medlem Hr. Duborg fører frem i sin Bog til Vurdering af Landbrugskrisens Aarsager og til Bedømmelse af, hvilke Veje man burde gaa for at afbøde og afdæmpe Krisens Ulemper, saa vidt det er muligt ved det offentliges Medvirkning. For det fremgaar saa aldeles klart af det ærede Medlem Hr. Duborgs Pjece, at Tilhænger af forceret Oprettelse af Husmandsbrug ved det offentliges Hjælp det er det ærede Medlem aldeles ikke. Men det er ikke desto mindre det, som Venstre med det Forslag, det her har lagt paa Tingets Bord, bringer i Forslag; man vil stadig forcere paa dette Omraade, i samme Tempo eller om muligt i endnu større Tempo, end man har gjort det hidtil i de Aar, hvor jeg har kunnet være med til at følge Politikken paa dette Omraade her i Rigsdagen.

Naar det ærede Medlem Hr. Duborg ser saaledes paa Situationen, paa Land-